உ

சிவமயம்.

முருகக்கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

மதுரை
58 இலக்குமி நாராயணபுரம்,
அரிஹரசிவம் அவர்களால்

மதுரை
மீனலோசனி அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1931.

சிவமயம்.

அரிஹரசிவம்.

உ

கணபதி துணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர் துதி.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே

முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே. (1)

முருகக்கடவுளின் முக்கிய திருப்பதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்
வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று
கடையில்வந்து தித்துக்குழந்தை வடிவாகிக்
கழுவியங்கெ டுத்துச்சுரந்த
முலையருந்து விக்கக்கிடந்து
கதறியங்கை கொட்டித்தவழ்ந்து நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை
யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டிதண்டை
அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து வயதேறி
அரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
தமையுமுன்க்ரு பைச்சித்தமென்று பெறுவேனோ

இரவியிந்த்ரன் வெற்றிக்குரங்கி
னரசரென்று மொப்பற்றவுந்தி
யிறைவன்எண்கி னக்கர்த்தனென்றும் நெடுநீலன்
எரியதென்றும் ருத்ரற்சிறந்த
அநுமனென்றும் ஒப்பற்றஅண்டர்
எவருமிந்த வர்க்கத்தில்வந்து புனமேவ

அரியதன்ப டைக்கர்த்தரென்று
அசுரர்தங்கி ளைக்கட்டைவென்ற
அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்பின் மருகோனே
அயனையும்பு டைத்துச்சினந்தி
வுலகமும்ப டைத்துப்பரிந்துள்
அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமாளே. (2)

உனைத்தினந்தொழு திலனுன தியல்பினை
உரைத்திலன்பல மலர்கொடுனடியிணை
உறப்பணிந்தில னொருதவமிலனுன — தருள்மாறு
உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
விருப்பொடுன்சிக ரமும்வலம்வருகிலன்
உவப்பொடுன்புகழ் துதிசெயவிழைகிலன் — மலைபோலே
கனைத்தெழும்பக டதுபிடர்மிசைவரு
கறுத்தவெஞ்சின மறலிதனுழையினர்
கதித்தடர்ந்தெறி கயிறடுகதைகொடு — பொருபோதே
கலக்குறுஞ்செய லொழிவறஅழிவுறு
கருத்துநைந்தல முறுபொழுதளவைகொள்
கணத்திலென்பய மறமயில்முதுகினில் — வருவாயே
வினைத்தலந்தனி லலகைகள் குதிகொள
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசைகழுகுண
விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவுணரையமர் — புரிவேலா
மிகுத்தபண்பயில் குயில்மொழியழகிய
கொடிச்சிகுங்கும முலைமுகடுழுநறை
விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபுயவரை — யுடையோனே
தினத்தினஞ்சதுர் மறைமுனிமுறைகொடு
புனற்சொரிந்தலர் பொதியவிணவரொடு
சினத்தைநிந்தனை செயுமுனிவரர்தொழ — மகிழ்வோனே
தெனத்தெனந்தென எனவரியளிநறை
தெவிட்டஅன்பொடு பருகுயர்பொழில்திகழ்
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண — பெருமாளே. (3)

அருக்குமங்கையர் மலரடிவருடியெ
கருத்தறிந்தபி னரைதனிலுடையினை
அவிழ்த்துமங்குள அரசிலைதடவியு — மிருதோளுற்

றணைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழு
வுதட்டைமென்றுப விடுகுறிகளுமிட
அடிக்களந்தனில் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்

டிருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
திரத்தைதமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபலம்
உறக்கையின்கனி நிகரெனஇலகிய தனமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிர்வேனே

இருக்குமந்திர மொழிவகைமுனிபெற
வுரைத்தசம்ப்ரம சரவணபவகுக
இதத்தஇங்கித மிலகிய அறுமுக எழில்வேளென்

றிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
விரிக்குமம்பல மதுரிதகவிதனை
யியற்றுசெந்தமிழ் விதமொடுபுயமிசை புனைவோனே

செருக்குமம்பல மிசைதனிலசைவுற
நடித்தசங்கரர் வழிவழியடியவர்
திருக்குருந்தடி யருள்பெறஅருளிய குருநாதர்

திருக்குழந்தையு மெனஅவர்வழிபடு
குருக்களின்திற மெனவருபெரியவ
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமாளே. (4)

கறுக்குமஞ்சன விழியிணை அயில்கொடு
நெருக்கிநெஞ்சற எறிதருபொழுதொரு
கனிக்குளின்சுவை யமுதகுமொருசிறு நகையாலே

களக்கொழுங்கலி வலைகொடுவிசிறியும்
மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகவொர்
தவற்சிகொண்டிட மனைதனிலழகொடு கொடுபோகி

நறைத்தபஞ்சணை மிசையினில்மனமுற
அணைத்தகந்தனி லிணைமுகையெதிர்பொர
நகத்தழுந்திட அமுதிதழ்பருகியு மிடறாடே

நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுமுவென
இசைத்துநன்கொடு மனமதுமறுகிட
நழுப்புநஞ்சன சிறுமிகள்துயரற அருள்வாயே

நிறைத்ததெண்டிரை மொகுமொகுமொகுவென
வுரத்தகஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
நிரைத்தஅண்டமு கடுகிடுகிடுவென வரைபோலும்

நிவத்ததிண்கழல் நிசிசரருரமொடு
சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரைதரஇரு
நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதர அடுதீரா

திறற்கருங்குழ லுமையவளருளுறு
புழைக்கைமன்கட கயமுகமிகவுள
சிவக்கொழுந்தன கணபதியுடன்வரு மிளையோனே

சினத்தொடுஞ்சம னுதைபடநிறுவிய
பாற்குளன்புறு புதல்வநன்மணியுகு
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமாளே. (5)

வடத்தைமிஞ்சிய புளகிதவனமுகை
தனைத்திறந்தெதிர் வருமிளைஞர்களுயிர்
மயக்கியைங்கணை மதனனையொருஅரு மையினாலே

வருத்திவஞ்சக நினைவொடுமெலமெல
நகைத்துநண்பொடு வருமிருமெனவுரை
வழுத்தியங்கவ ரொடுசருவியுமுடல் தொடுபோதே

விடத்தைவென்றிடு படைவிழிகொடுமுள
மருட்டிவண்பொருள் கவர்பெ ழுதினில்மயல்
விருப்பெனும்படி மடிமிசையினில்விழு தொழில்தானே

விளைத்திடும்பல கணிகையர்தமதுபொய்
மனத்தைநம்பிய சிறியனைவெறியனை
விரைப்பதந்தனில் அருள்பெறநினைகுவ துளதோதான்

குடத்தைவென்றிரு கிரியெனஎழில்தள
தளத்தகொங்கைகள் மணிவடமணிசிறு
குறக்கரும்பின்மெய் துவள்புயனெனவரு வடிவேலா

குரைக்கருங்கடல் திருவணையெனமுனம்
அடைத்திலங்கையி னதிபதிநிசசரர்
குலத்தொடும்பட வொருகணைவிடுமரி மருகோனே

திடத்தெதிர்ந்திடு மசுரர்கள்பொடிபட
அயிற்கொடும்படை விடுசரவணபவ
திறற்குகன்குரு பரனெனவருமொரு முருகோனே

செழித்ததண்டலை தொறுமிலகியகுட
வளைக்குலந்தரு தரளமுமிகுமுயர்
திருப்பரங்கிரி வளநகர்மருவிய பெருமாளே. (6)

பதித்தசெஞ்சந்தப் பொற்குடநித்தம்
பருத்துயர்ந்தண்டத் திற்றலைமுட்டும்
பருப்பதந்தந்தச் செப்பவையொக்கும் தனபாரம்

படப்புயங்கம்பற் கக்குகடுப்பண்
செருக்குவண்டம்பப் பிற்கயலொக்கும்
பருத்தகண்கொண்டைக் கொக்குயிருட்டென் றிளைஞோர்கள்

துதித்துமுன்கும்பிட் டுற்றதுரைத்தன்
புவக்கநெஞ்சஞ்சச் சிற்றிடைசுற்றுந்
துகிற்களைந்தின்பத் துர்க்கமளிக்குங் கொடியார்பால்

துவக்குணும்பங்கப் பித்தனவத்தன்
புவிக்குளென்சிந்தைப் புத்திமயக்கந்
துறக்கநின்தண்டைப் பத்மமெனக்கென் றருள்வாயே

குதித்தூவெண்சங்கத் தைச்சுறவெற்றுங்
கடற்கரந்தஞ்சிப் புக்கவரக்கன்
குடற்சரிந்தெஞ்சக் குத்திவிதிர்க்குங் கதிர்வேலா
குலக்கரும்பின்சொற் றத்தையிபப்பெண்
தனக்குவஞ்சஞ்சொற் பொச்சையிடைக்குங்
குகுக்குகுங்குங்குக் குக்குகுகுக்குங் குகுகூகூ
திதித்திதிந்திந்தித் தித்தியெனக்கொம்
பதிர்த்துவெண்சண்டக் கட்கம்விதிர்த்துந்
திரட்குவிந்தங்கட் பொட்டெழுவெட்டுங் கொலைவேடர்
தினைப்புனஞ்சென்றிச் சித்தபெணைக்கண்
டுருக்கரந்தங்குக் கிட்டியணைத்தொண்
திருப்பரங்குன்றிற் புக்குளிருக்கும் பெருமாளே. (7)

மன்றலங்கொந்துமிசை தெந்தனந்தெந்தனென
வண்டினங்கண்டுதொடர் குழல்மாதர்
மண்டிடுந்தொண்டையமு துண்டுகொண்டன்புமிக
வம்பிடுங்கும்பகன தனமார்பில்
ஒன்றஅம்பொன்றுவிழி கன்றஅங்கங்குழைய
உந்தியென்கின்றமடு விழுவேனை
உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்கிண்கிணியும்
ஒண்கடம்பும்புனையும் அடிசேராய்
பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சுரர்கள்
பண்டையென்பங்கமணி பவர்சேயே
பஞ்சரங்கொஞ்சுகிளி வந்துவந்தைந்துகர
பண்டிதன்தம்பியெனும் வயலூரா
சென்றுமுன்குன்றவர்கள் தந்தபெண்கொண்டுவளர்
செண்பகம்பைம்பொன்மலர் செறிசோலை
திங்களுஞ்செங்கதிரு மங்குலுந்தங்குமுயர்
தென்பரங்குன்றிலுறை பெருமாளே. (8)

சந்தனந் திமிர்ந்தணைந்து
குங்குமங் கடம்பிலங்கு
சம்பகஞ் செறிந்திலங்கு திரடோளும்

தண்டையஞ் சிலம்பலம்ப
வெண்டையஞ் சலன்சலென்று
சந்தமன் சதங்கைகொஞ்ச மயிலேறி

திந்திமிந் திமிந்திமிந்தி
தந்தனந் தனந்தனென்று
சென்றசைந் துகந்துவந்து க்ருபையோடே

சிந்தையங் குலம்புகுந்து
சந்ததம் புகழ்ந்துணர்ந்து
செம்பதம் பணிந்திரென்று மொழிவாயே

அந்தமங் திகொண்டிலங்கை
வெந்தழிந் திடும்பகண்டன்
அங்கமுங் குலைந்தரங்கொள் பொடியாக

அம்பகும் பனுங்கலங்க
வெஞ்சினம் புரிந்துகன்ற
அம்புகொண் டுவென்றகொண்டல் மருகோனே

இந்துவுங் கர்ந்ததும்பை
கொன்றையுஞ் சலம்புனைந்தி
டும்பரன் சிலம்பமர்ந்த குமரேசா

இந்திரன் பதம்பெறண்டர்
தம்பயங் கடிந்துமுந்த
எங்களுங் கமழ்ந்திருந்த பெருமாளே. (9)

எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களில்
என்றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோலும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்சன்துக ளென்றுங்கொளும்
வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சுஞ்சிறு மணியாரம்
சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
சம்புந்தொழ நின்றுந்தினம் விளையாடும்
கந்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு மன்பன்கவி
கண்டுய்ந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்கும்பொழில்
கந்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர் பெருமாளே. (10)

சருவும்படி வந்தனனிங்கித
மதனின்றிட அம்புலியுஞ்சுடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர்கண்களின் வசமாகிச்
சயிலங்கொளு மன்றல்பொருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலுமொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றியெழுந்திட இதமாவே
இரவும்பக லந்தியுநின்றிடு
குயில்வந்திசை தெந்தெனவென்றிட
இருகண்கள்து யின்றிடலின்றியும் அயர்வாகி
இவணெஞ்சுப தன்பதனென்றிட
மயல்கொண்டுவ ருந்தியவஞ்சகன்
இனியுன்றன்ம லர்ந்திலகும்பதம் அடைவேனோ

திருவொன்றிவி ளங்கியஅண்டர்கள்
மனையின்தயி ருண்டவனெண்டிசை
திகழும்புகழ் கொண்டவன்வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்

திரிகின்றவன் மஞ்சுநிறம்புனை
பவன்மிஞ்சுதி றங்கொள வென்றடல்
செயதுங்கமு குந்தன்மகிழ்ந்தருள் மருகோனே

மருவுங்கடல் துந்துமியுங்குட
முழவங்கள்கு மின்குமினென்றிட
வளமொன்றிய செந்திலில்வந்தருள் முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புயலுந்தின
மறுகும்படி அண்டமிலங்கிட
வளர்கின்றப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமாளே. (11)

வரைத்தடங் கொங்கையாலும் வளைப்படுஞ் செங்கையாலும்
மதர்த்திடுங் கெண்டையாலும் அனைவோரும்

வடுச்செயுந்தொண்டையாலும்விரைத்திடுங்கொண்டையாலும்
மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர் வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சுபோல மிகக்கெடுந் தொண்டனேனும்
இனற்படுந் தொந்தவாரி கரையேற

இசைத்திடுஞ் சந்தபேத மொலித்திடுந் தண்டைசூழும்
இணைப்பதம் புண்டரீக மருள்வாயே

சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய்சூரன் இளக்கிரவுஞ் சந்தனோடு
துளக்கெழுந் தண்டகோள மள்வாகத்

துரத்தியன் றிந்த்ரலோகம் அழித்தவன் சம்ப்ரதாயம்
சுடப்பருஞ் சண்டவேலை விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை துளக்கவென் றண்டமூடு
தெழித்திடுஞ் சங்கபாணி மருகோனே

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு குறத்தியின் பம்பராவு
திருப்பரங் குன்றமேவு பெருமாளே. (12)

பொருப்புறுங்கொங்கையர் பொருட்கவர்ந்தொன்றிய
பிணக்கிடுஞ்சண்டிகள் வஞ்சமாதர்
புயற்குழன்றங்கமழ் அறற்குலந்தங்கவிர்
முருக்குவண்செந்துவர் தந்துபோகம்
அருத்திடுஞ்சிங்கியர் தருக்கிடுஞ்செங்கயல்
அறச்சிவந்தங்கையில் அன்புமேவும்
அவர்க்குழன்றங்கமு மறந்தளர்ந்தென்பயன்
அருட்பதம்பங்கய மன்புறுதோ
பிருத்தனும்பங்கய னலர்க்கணன்சங்கரர்
விதித்தெனுங்கும்பிடு கந்தவேளே
இடுக்கண்உந்துஞ்சம ணரைப்பெருந்திண்கழு
மிசைக்கிடுஞ்செந்தமி ழங்கவாயா
செருக்குதண்சம்பக வனத்திடங்கொங்கொடு
திறற்செழுஞ்சந்தகில் துன்றிநீடு
திணைப்புனம்பைங்கொடி தனத்துடன்சென்றணை
திருப்பரங்குன்றுறை தம்பிரானே, (13)

தடக்கைப்பங்கயங் கொடைக்குக்கொண்டல்தண்
டமிழ்க்குத்தஞ்சமென் றுலகோரைத்
தவித்துச்சென்றிரந் துளத்திற்புண்படுந்
தளர்ச்சிப்பம்பரந் தனையூசற்
கடத்தைத்துன்பமண் சடத்தைத்துஞ்சிடுங்
கலத்தைப்பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்
கனத்திற்சென்றிடந் திருத்தித்தண்டையங்
கழற்குத்தொண்டுகொண் டருள்வாயே
படைக்கப்பங்கயன் துடைக்கச்சங்கரன்
புரக்கக்கஞ்சைமன் பணியாகப்
பணித்துத்தம்பயந் தணித்துச்சந்ததம்
பரத்தைக்கொண்டிடுந் தனிவேலா

குடக்குத்தென்பாம் பொருப்பிற்றங்குமங்
குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே
குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்காங்
குவித்துக்கும்பிடும் பெருமாளே. (14)

சந்ததம்பந்தத் தொடராலே
சஞ்சலந்துஞ்சித் திரியாதே
கந்தனென்றென்றுற் றுனைநாளும்
கண்டுகொண்டன்புற் றிடுவேனோ
தந்தியின்கொம்பைப் புணர்வோனே
சங்கரன்பங்கிற் சிவைபாலா
செந்திலங்கண்டிக் கதிர்வேலா
தென்பாங்குன்றிற் பெருமாளே. (15)

தனகந்திரள் கின்றபெருங்கிரி தனில்வந்துத கந்தகனென்றிடு
கதிர்மிஞ்சிய செண்டையெறிந்திடு கதியோனே
கடமிஞ்சிய னந்தவிதம்புணர் கவளந்தனை யுண்டுவளர்ந்திடு
கரியின்றுணை யென்றுபிறந்திடு முருகோனே
பனகந்துயில் கின்றதிறம்புனை கடல்முன்புக டைந்தபரம்பரர்
படரும்புய லென்றவரன்புகொள் மருகோனே
பலதுன்பமு ழன்றுகலங்கிய சிறியன்புலை யன்கொலையன்புரி
பவமின்றுக ழிந்திடவந்தருள் புரிவாயே
அனதன்பெயர்நின்றுருளுந்திரிபுரமுந்திரிவென்றிடவின்புடன்
அழலுந்தந குந்திறல்கொண்டவர் புதல்வோனே
அடல்வந்துமுழங்கியிடும்பறைடுடுடுண்டுடுடுண்டுடுடுண்டென
அதிர்கின்றிட அண்டநெரிந்திட வருசூரர்
மனமுந்தழல்சென்றிடவன்றவருடலுங்குடலுங்கிழிகொண்டிட
மயில்வென்றனில் வந்தருளுங்கன பெரியோனே
மதியுங்கதி ருந்தடவும்படி யுயர்கின்றவ னங்கள்பொருந்திய
வளமொன்றுப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமாளே. (16)

காதடருங்கயல் கொண்டிசைந்தைம்பொறி
வாளிமயங்கம னம்பயந்தந்திருள்
கால்தரவிந்துவி சும்பிலங்கும்பொழு தொருகோடி

சாய்கதிரென்றொளிர் செஞ்சிலம்புங்கணை
யாழியுடன்கட கந்துலங்கும்படி
காமனெடுஞ்சிலை கொண்டடர்ந்தும்பொரு மயலாலே

வாதுபுரிந்தவர் செங்கைதந்திங்கித
மாகநடந்தவர் பின்திரிந்துந்தன
மார்பிலழுந்தவ ணைந்திடுந்துன்பம தழலாதே

வாசமிகுந்தக டம்பமென்கிண்கிணி
மாலைகரங்கொளு மன்பர்வந்தன்பொடு
வாழநிதம்புனை யும்பதந்தந்துன தருள்தாராய்

போதிலுறைந்தருள் கின்றவன்செஞ்சிர
மீதுதடிந்துவி லங்கிடும்புங்கவ
போதவளஞ்சிவ சங்கரன்கொண்டிட மொழிவோனே

பூகமுடன்திகழ் சங்கினங்கொண்டகி
ரீவமடந்தைபு ரந்தரன்தந்தருள்
பூவைகருங்குற மின்கலந்தங்குப ணிருதோளா

தீதகமொன்றினர் வஞ்சகந்துஞ்சியி
டாதவர்சங்கார் தந்தவன்பும்பல
சேர்நிருதன்குல மஞ்சமுன்சென்றடு திறலோனே

சீதளமுந்தும ணந்தயங்கும்பொழில்
சூழ்தரவிஞ்சைகள் வந்திறைஞ்சும்பதி
தேவர்பணிந்தெழு தென்பரங்குன்றுறை பெருமாளே. ()

திருச்செந்தூர்.

தொந்திசரிய மயிரே வெளிறநிரை
தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடித்

தொண்டுகிழவ னிவனு ரெனஇருமல்
கிண்கிணெனமு னுரையே குழறவிழி
துஞ்சுகுருடு படவே செவிடுபடு செவியாகி

வந்தபிணியு மதிலே மிடையுமொரு
பண்டிதனுமெ யுறுவே தனையுமிள
மைந்தருடைமை கடனே தெனமுடுகு துயர்மேவி

மங்கையழுது விழவே யமபடர்கள்
நின்றுசருவ மலமே யொழுகவுயிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிசை வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநா யகவருக
மைந்தவருக மகனே யினிவருக
என்கண்வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம

இங்குவருக அரசே வருகமுலை
யுண்கவருக மலர்சூ டிடவருக
என்றுபரிவி னொடுகோ சலைபுகல வருமாயன்

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்சிறை
சிந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுதீரா

திங்களரவு நதிசூ டியபரமர்
தந்தகுமரா அலையே கரைபொருத
செந்திநகரி லினிதே மருவிவளர் பெருமாளே. (18)

பழநி.

நாத விந்துக லாதீ நமோநம
வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித ஸாமீ நமோநம — வெகுகோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம
போக அந்தரி பாலா நமோநம
நாக பந்தம யூரா நமோநம — பரசூரர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம
கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம
தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம — கிரிராஜ

தீப மங்கள ஜோதீ நமோநம
தூய அம்பல லீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம — அருள்தாராய்

ஈத லும்பல கோலால பூஜையும்
ஓதலுங் குண ஆசார நீதியும்
ஈர முங்குரு சீபாத சேவையு — மறவாத

ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்விளை
சோழ மண்டல மீதே மனோகர
ராஜ கெம்பிர நாடாளு நாயக — வயலூரா

ஆதரம்பயி லாரூரர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகயி — லையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவாசு பாடிய
சேரர் கொங்குவை காவூர் நனாடதில்
ஆவினன் குடி வாழ்வான தேவர்கள் — பெருமாளே. (19)

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து
    கலைகள்பல வேதெரிந்து மதனூலே
  கரியகுழல் மாதர்தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து
    கவலைபெரி தாகிநொந்து மிகவாடி
அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல்நின்று
    அறுசமய நீதியொன்றும் அறியாமல்
  அசனமிடு வார்கள்தங்கள் மனைகள்தலை வாசல்நின்று
    அநுதினமு நாணமின்றி அழிவேனோ
உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்
    உலகளவு மால்மகிழ்ந்த மருகோனே
  உபயகுல தீபதுங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
    உறைபுகலி யூரிலன்று வருவோனே
பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
    பரமனரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா
  பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
    பழநிமலை மீதில்நின்ற பெருமாளே. (20)

பொது.

இசைந்த் ஏறுங் கரியுரி போர்வையும் எழில்நீறும்
    இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு முடிமீதே
    அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய குருநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேற முனிவோனே
    உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர் நலியாதே
அசந்த போதென் றுயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
    அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய பெருமாளே. (21)

வாரிமீ தேயெழு திங்களாலே
    மாரவே ளேவிய அம்பினாலே
பாரெலா மேசிய பண்பினாலே
    பாவியே னாவிம யங்கலாமோ
சூரனீள் மார்புதொ ளைந்தவேலா
    சோதியே தோகைய மர்ந்தகோவே
ஆரிமால் வாணம ணந்தமார்பா
    மூவர்தே வாதிகள் தம்பிரானே. (22)